

Publicerad 2012-01-12 19:13 av malurva

Att förlora Mor gjorde mest ont av allt i mitt liv. Hon dog 4/8 1999 69 år ung. Dagen före Marilyn Monroe som jag i mitt boende då hade som stor svart vit affisch vid min säng...mitt kvinno ideal...min mors idol.

Denna dikt är inspirerad av alla läsars

Under beskydd av Moders Vinge och Barnatro

Under beskydd av moders vinge

och barnatro

Min mor dog för bara 3 veckor sedan.

Men ändå; just denna sorg är så förunderlig.

Det är både förtröstan för att mor fått ro i sin sjukdom och förtvivlan helt besinningslös i en fråga;
VARFÖR?

UNDER BESKYDD AV MODERS VINGE OCH BARNATRO

Det syns mig

alldeles förunderligt

märkvärdigt outhärdligt

att förstå.

Mor är död.

Kall och livlös

Kommer ej tillbaka

Kan aldrig mer

bli kallad uppå!

Jag gråter

kvider förbannar svär

Du sa själv till mig:

“Det kommer aldrig att

sluta så här!”

Du satt där

så tård

av sjukdomens kamp

i din kropp

Dina ögon var tomma

glanslösa

helt utan livsgnistans hopp.

“Det förstår du väl

lilla kärleksbarnet vårt;

Mamma finns alltid kvar

inom Er!

Även om det just nu

känns hårt!”

Nog var det alldeles

särskilt förunderligt ändå

för Livets mening med Döden

den kunde du inte rucka uppå!

Det bästa i sorgen

är

att Du nu fått ro

och kan vaka över oss

med

Moders Vinge och Barnatro.

© Bi.P.E. den 6 augusti 1999

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren malurva med Poeter.se id #40345 innehar upphovsrätten